

53-THỌC CÙ NÔN^{>17}

A. DUYÊN KHỞI

Một thời, Đức Phật ở vườn Cấp-cô-độc, cây Kỳ-đà nước Xá-vệ. Bảy giờ, có một vị trong nhóm sáu Tỳ-kheo cù nôn một vị trong nhóm mười bảy Tỳ-kheo, đến nỗi khiến cho họ mạng chung^{>18}.

Các Tỳ-kheo nghe việc này trong số đó có vị thiếu dục tri túc, sống hạnh đầu đà, ưa học giới, biết tầm quý, hiềm trách nhóm sáu Tỳ-kheo rằng, - Tại sao cù nôn nhóm mười bảy Tỳ-kheo cho đến bỏ mạng?

Các Tỳ-kheo đến chỗ Đức Thế Tôn, đánh lễ dưới chân Phật, rồi ngồi qua một bên, đem nhân duyên này bạch đầy đủ lên Đức Thế Tôn. Đức Thế Tôn liền vì nhân duyên này tập hợp Tăng Tỳ-kheo, quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo:

- Việc các ông làm là sai quấy, chẳng phải oai nghi, chẳng phải pháp Sa-môn, chẳng phải tịnh hạnh, chẳng phải hạnh tùy thuận, làm điều không nên làm. Nhóm sáu Tỳ-kheo! Tại sao các ông cù nôn nhóm mười bảy Tỳ-kheo cho đến phải chết?

Đức Thế Tôn dùng vô số phương tiện quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo:

- Những kẻ ngu si này, là nơi trồng nhiều giống hữu lậu, là kẻ phạm giới này ban đầu. Từ nay về sau, Ta vì các Tỳ-kheo kiết giới, gồm mười cú nghĩa, cho đến câu chánh pháp tồn tại lâu dài.

Muốn nói giới nên nói như vậy:

Tỳ-kheo nào, dùng ngón tay cù nôn nhau, Ba-dật-đề

B. GIỚI TƯỞNG

Tỳ-kheo: Nghĩa như trên.

Ngón tay: Tay có mười ngón, chân có mười ngón.

Nếu Tỳ-kheo nào dùng ngón tay, ngón chân thọc lét nhau, Ba-dật-đề.^{>19} Ngoài ngón tay ngón chân ra dùng cây gậy, chốt cửa, phát trần và tất cả các vật khác để thọc lét nhau, tất cả đều phạm Đột-kiết-la.

Tỳ-kheo-ni, Ba-dật-đề. Thức-xoa-ma-na, ca-di, Sa-di-ni, Đột-kiết-la. Đó gọi là phạm.

Sự không phạm: Nếu không cố ý cù nôn; hoặc đang ngủ, cần xúc chạm để kêu dậy; hoặc ra vào tới lui, hay quét đất đụng nhằm; hoặc lấy

>17. Ngũ phần: Ba-dật-đề 54; Tăng kỳ: 67; Thập tụng, Căn bản: 6>. Pali, Pác. 52.

>18. Phần lớn các bộ giống nhau. Thập tụng thêm: Các Tỳ-kheo nghi phạm Ba-la-di, bạch Phật. Phật nói, không có ý sát, không phạm. Tăng kỳ 19: Các Tỳ-kheo trẻ lấy ngón tay thọc nhau đùa giỡn, không có án mạng.

>19. Tăng kỳ: Thụ bằng nắm đấm, Thâu-lan-giá.

cây gậy vượng phải; thấy đều không
phạm.

Người không phạm: Phạm lần đầu tiên khi chưa chế giới, si cuồng,
loạn tâm, thống não, bức bách.